

شیوع اختلالات رفتاری در کودکان ایران

محسن جاری^۱، رؤیا کلیشادی^۲، گلابول اردلان^۳، مجذوبه طاهری^۳، مهناز تسلیمی^۴، محمد اسماعیل مطلق^۵

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: اختلالات رفتاری در کودکان، با کاهش یادگیری و پیشرفت تحصیلی در دوران کودکی و بروز اختلالات رفتاری در بزرگسالی ارتباط دارد. هدف از انجام مطالعه حاضر، تعیین شیوع اختلالات رفتاری در کودکان ایران بود.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی- مقطعی، تمام دانش‌آموزان سال اول ابتدایی، اول راهنمایی و اول دبیرستان در سراسر ایران، توسط دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور از نظر اختلالات رفتاری غربالگری شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها، از پرسش‌نامه Rutter فرم والدین استفاده شد.

یافته‌ها: ۱/۴۲ درصد از کودکان به اختلالات رفتاری مبتلا بودند. شیوع اختلالات رفتاری در پسران و دختران مساوی بود (۱/۵ درصد). همچنین، شیوع این اختلالات در کودکان شهری، ۱/۶ درصد و در کودکان روستایی، ۱/۴ درصد به دست آمد. شیوع اختلالات رفتاری در دانش‌آموزان سال اول ابتدایی (۲/۴۷ درصد) نسبت به دو مقطع دیگر بیشتر بود.

نتیجه‌گیری: شیوع اختلالات رفتاری در کودکان به ویژه در گروه سنی سال اول ابتدایی، نگران‌کننده است و اهمیت بیماریابی دقیق با برنامه‌های غربالگری گسترده و برنامه‌ریزی مناسب برای پیشگیری را نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: اختلالات رفتاری، کودکان، ایران

ارجاع: جاری محسن، کلیشادی رؤیا، اردلان گلابول، طاهری مجذوبه، تسلیمی مهناز، مطلق محمد اسماعیل. شیوع اختلالات رفتاری در کودکان ایران. مجله تحقیقات نظام سلامت ۱۳۹۵؛ ۱۲ (۱): ۱۰۹-۱۱۳

پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۳/۲۰

دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۸/۱۰

بزهکاری، سوء مصرف مواد و اختلال شخصیت را در بزرگسالی افزایش می‌دهد (۷-۱۰).

تحقیقات انجام شده نشان داده‌اند که عوامل درون خانواده مانند عدم سازگاری والدین، تهدید، کتک زدن، مسایل اقتصادی و... و عوامل مربوط به مدرسه همچون روابط معلم و دانش‌آموز، وضعیت مدرسه و... و عوامل فرهنگی، اجتماعی و وراثتی در بروز اختلالات رفتاری نقش مهمی ایفا می‌کنند (۹-۲). همچنین، بر اساس نتایج مطالعات در جوامع مختلف، شیوع اختلالات رفتاری در کودکان متفاوت است (۱۹-۴). نتایج تحقیقی در انگلستان نشان داد که شیوع اختلالات رفتاری در کودکان گروه سنی کمتر از ۷ سال، ۷ درصد است (۱۱). بر اساس مطالعات انجام شده با استفاده از پرسش‌نامه Rutter فرم والدین، شیوع اختلالات رفتاری در کودکان چین، ۸/۳ درصد و در کودکان ژاپن، ۳/۹ درصد گزارش گردید (۱۳، ۱۲). در ایران نیز مطالعات مقطعی گوناگونی در برخی شهرها انجام شده (۱۶-۱۴، ۵-۱) که در آن‌ها شیوع اختلالات رفتاری در کودکان مناطق مختلف بسیار متفاوت بوده است؛ به طوری که در کودکان قزوین، ۴/۱۵ درصد (۱۸) و در کودکان تهران، ۳۱/۱ درصد (۱۶) به دست آمد.

مقدمه

کودکان و نوجوانان امروز، آینده‌سازان فردا هستند و بدیهی است که سلامتی جسمی و روانی آن‌ها، نه تنها در شادابی و نشاط و پیشرفت تحصیلی امروزشان مؤثر است، بلکه در شکل‌گیری آینده جامعه نیز نقش مهم و اساسی دارد. بنابراین، سلامت کودکان در سیاست‌های بهداشتی بسیاری از کشورها، از اهمیت و اولویت بالایی برخوردار است. مطالعات متعددی نشان داده‌اند که سلامت جسمی کودکان، ارتباط مستقیمی با سلامت روانی آنان دارد. همچنین، اختلالات رفتاری می‌تواند بر ارتباطات اجتماعی و پیشرفت تحصیلی و عملکرد کودکان اثرات منفی و مخربی بر جا گذارد (۶-۱).

اختلالات رفتاری به کلیه رفتارهای غیر عادی، تکراری و آزار دهنده مانند ناخن جویدن، کندن مو، مکیدن سست، تیک، پرخاشگری، اختلالات اضطرابی، اختلالات خلقی، سوء مصرف مواد، کم‌توجهی، بیش‌فعالی و... اطلاق می‌شود که باعث اختلال در عملکرد اجتماعی، یادگیری، ارتباطات و پیشرفت تحصیلی فرد می‌شود (۶، ۵). از سوی دیگر، اختلالات رفتاری در کودکان در صورت عدم تشخیص و درمان به موقع، احتمال ابتلای فرد به بیماری‌های روانی همچون

۱- استادیار، مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان و دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۲- استاد، مرکز تحقیقات رشد و نمو کودکان و دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

۳- پزشک عمومی و مربی، اداره کل سلامت نوجوانان، جوانان و مدارس، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

۴- کارشناس ارشد، دفتر سلامت مدارس، وزارت آموزش و پرورش، تهران، ایران

۵- اداره کل سلامت نوجوانان، جوانان و مدارس، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

Email: mjari14@yahoo.com

نویسنده مسؤول: محسن جاری

بر اساس نتایج مطالعه حاضر، اختلالات رفتاری در دانش‌آموزان روستایی کمتر از دانش‌آموزان شهری می‌باشد. نتایج مطالعات نشان داده‌اند که کودکان خانواده‌های پرجمعیت، کمتر از خانواده‌های کم‌جمعیت اختلال رفتاری دارند (۱۹، ۱۴). این مسأله ناشی از پرجمعیت‌تر بودن خانواده‌های روستایی و ارتباط بیشتر آنان با یکدیگر است. در تحقیق حاضر، شیوع اختلالات رفتاری در دانش‌آموزان سال اول ابتدایی بیشتر از دانش‌آموزان سال اول راهنمایی و دبیرستان گزارش شد. این یافته با نتایج برخی مطالعات (۱۳، ۱۲، ۲) همخوانی داشت.

نتیجه‌گیری

شیوع اختلالات رفتاری در کودکان به ویژه در گروه سنی سال اول ابتدایی، نگران‌کننده است و اهمیت بیماریابی دقیق با برنامه‌های غربالگری گسترده و برنامه‌ریزی مناسب برای پیشگیری را نشان می‌دهد.

تشکر و قدردانی

مقاله حاضر بر اساس مستندات معاونت بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و با استفاده از نتایج طرح معاینه‌های غربالگری دانش‌آموزان در سال ۸۹-۱۳۸۸ انجام شد. بدین وسیله از کلیه عزیزانی که در برنامه‌ریزی، اجراء، تکمیل و انتشار نتایج طرح همکاری نمودند، تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

همدان ۶/۱ درصد (۴)، در کودکان گرگان ۲۱/۰ درصد (۵) و در کودکان تهران ۳۱/۱ درصد (۱۶) اعلام شده است. این تفاوت‌ها می‌تواند ناشی از گستردگی مطالعه حاضر در سراسر کشور و وجود شرایط تحصیلی، فرهنگی، اقتصادی و... متفاوت در نقاط مختلف و همچنین، تفاوت در روش مطالعات باشد. بیشتر مطالعات مذکور با استفاده از پرسش‌نامه Rutter فرم معلمان انجام شده بود. مقایسه نتایج چند مطالعه که شیوع اختلالات رفتاری در کودکان را با استفاده از دو روش مجزا شامل پرسش‌نامه Rutter فرم والدین و فرم معلمان بررسی کرده‌اند، نشان داد که شیوع اختلالات رفتاری در کودکان با استفاده از پرسش‌نامه Rutter فرم والدین بیشتر بوده است (۱۳). این مسأله به این علت است که والدین اغلب اختلالات رفتاری شدید کودک خود را غیر طبیعی تلقی می‌کنند و این نکته در تکمیل فرم Rutter مشخص است؛ در حالی که نگرش معلمان دقیق‌تر می‌باشد و موارد اختلال خفیف یا متوسط را هم غیر طبیعی تلقی می‌نمایند (۱۷، ۱۳).

در مطالعه حاضر شیوع اختلالات رفتاری در دختران و پسران مساوی بود. در بیشتر تحقیقات انجام شده، شیوع این اختلالات در پسران بیشتر از دختران بوده است (۱۴، ۱۳، ۱۰، ۴، ۲). برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شیوع اختلالات رفتاری در دختران بیشتر از پسران است (۱۳، ۵). در برخی مطالعات نیز شیوع اختلالات رفتاری در پسران و دختران مساوی گزارش شد (۱۸، ۱۳).

References

1. Kushan M, Behnam Vashani HR. Prevalence of some behavioral disorders and familial factors affecting primary schoolers in sabzevar. *J Sabzevar Univ Med Sci* 2002; 8(4): 40-6. [In Persian].
2. Ghiasi N, Nazarpour F, Bakhti F, Pournajaf AA. Prevalence of behavioral disorders among school-boys & girls in Ilam during 2005-6. *J Ilam Univ Med Sci* 2008; 16(1): 26-33. [In Persian].
3. Almqvist F, Kumpulainen K, Ikaheimo K, Linna SL, Henttonen I, Huikko E, et al. Behavioural and emotional symptoms in 8-9-year-old children. *Eur Child Adolesc Psychiatry* 1999; 8(Suppl 4): 7-16.
4. Jalilian F, Rakhshani F, Ahmadpanah M, Zinat Motlagh F, Moieni B, Moghimbeigi A, et al. Prevalence of behavioral disorders and its associated factors in hamadan primary school students. *Sci J Hamadan Univ Med Sci* 2013; 19(4): 62-8. [In Persian].
5. Khodam H, Madanlu M, Ziaei T, Keshtkar AA. Behavioral disorders and related factors in school age children of Gorgan. *Iran J Nurs Res* 2009; 4(14): 29-37. [In Persian].
6. Harland P, Reijneveld SA, Brugman E, Verloove-Vanhorick SP, Verhulst FC. Family factors and life events as risk factors for behavioural and emotional problems in children. *Eur Child Adolesc Psychiatry* 2002; 11(4): 176-84.
7. Pandina GJ, Bilder R, Harvey PD, Keefe RS, Aman MG, Gharabawi G. Risperidone and cognitive function in children with disruptive behavior disorders. *Biol Psychiatry* 2007; 62(3): 226-34.
8. Baumeister AA, Sevin JA. Pharmacologic control of aberrant behavior in the mentally retarded: toward a more rational approach. *Neurosci Biobehav Rev* 1990; 14(3): 253-62.
9. McMahon RJ. Diagnosis, assessment, and treatment of externalizing problems in children: the role of longitudinal data. *J Consult Clin Psychol* 1994; 62(5): 901-17.
10. Amminger GP, Pape S, Rock D, Roberts SA, Ott SL, Squires-Wheeler E, et al. Relationship between childhood behavioral disturbance and later schizophrenia in the New York High-Risk Project. *Am J Psychiatry* 1999; 156(4): 525-30.
11. Gaddard N. Child and adolescent psychiatry. In: Wright P, Stern J, Phelan M, Editors. *Core psychiatry*. Philadelphia, PA: W.B. Saunders; 2000. p. 169-70.
12. Matsuura M, Okubo Y, Kojima T, Takahashi R, Wang YF, Shen YC, et al. A cross-national prevalence study of children with emotional and behavioural problems--a WHO collaborative study in the Western Pacific Region. *J Child Psychol Psychiatry* 1993; 34(3): 307-15.
13. Heydari J, Azimi H, Mahmoudi G, Mohammadpour R. Prevalence of behavior-emotional disorders and its associated factors among the primary school students of Sari township in 2006. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2007; 16(56): 91-100. [In Persian].
14. Shams Esfandabad H, Sadralsadat SJ, EmamiPour S. Behavioral disorders in children of addicted father. *Iran Rehabil J* 2004; 5(1-2): 32-8. [In Persian].
15. Khoushabi K, Moradi Sh, Shojaei S, Hemati Alamdarlu Gh, Dehshirei Gh, Eisamorad A. Prevalence of behavioral disorders in Primary school students in Ilam province. *Iran Rehabil J* 2007; 8(29): 28-33. [In Persian].
16. Eslamieh MM. Studing the Extent of Behavioral Disorders among Primary School Students of Tehran. *Exceptional Children*

- 2008; 8(1): 98-109.
17. Rutter M, Tizard J, Yule W, Graham P, Whitmore K. Research report: Isle of Wight Studies, 1964-1974. *Psychol Med* 1976; 6(2): 313-32.
 18. Ghiyasi N, Nazarpour F, Bakhti F, Pournajaf A, Shirini Kh. Prevalence of behavioral disorders in 6-12year old children in Ghazvin schools during 1999-2000. *J Ilam Univ Med Sci J* 2008; 16(1): 26-32. [In Persian].
 19. Egelund N, Hansen KF. Behavioural disorders in Danish schools: a quantitative survey. *Eur J Spec Needs Educ* 2000; 15(2): 158-70.

Prevalence of Behavioral Disorders in Iranian Children

**Mohsen Jari¹, Roya Kelishadi², Gelayol Ardalan³, Majzoubeh Taheri³, Mahnaz Taslimi⁴,
Mohammad Esmaeil Motlagh⁵**

Original Article

Abstract

Background: Behavioral disorders in children have relationship with decrease in learning and educational progress in childhood and cause behavioral disorders in adulthood. This study aimed to determine the prevalence of behavioral disorders in Iranian children.

Methods: In this cross-sectional descriptive study, all of the first grade students in three school levels all over the country were examined in aspect of different disturbances including behavioral disorders. Data collecting was done using registered information in students' health ID cards and Rutter's questionnaire, parents form.

Findings: The prevalence of behavioral disorders was 1.42% among the children, 1.5% for girls and equal for boys, 1.6% in urban areas and 1.4% in rural areas. Behavioral disorders were more popular among the first-grade students of primary school (2.47%) than other grades.

Conclusion: Prevalence of behavioral disorders in students, especially in first grade of primary school, is worrying. This shows the importance of exact recognition and identification of endanger persons with wide-spread, steady and high-sensitive screening programs and questionnaire.

Keywords: Behavioral disorders, Children, Iran

Citation: Jari M, Kelishadi R, Ardalan G, Taheri M, Taslimi M, Motlagh ME. **Prevalence of Behavioral Disorders in Iranian Children.** J Health Syst Res 2016; 12(1): 109-13.

1- Assistant Professor, Child Growth and Development Research Center AND School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

2- Professor, Child Growth and Development Research Center and School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

3- General Practitioner AND Lecturer, Department of Adolescent Health, Youth and Schools, Ministry of Health, Treatment and Medical Education, Tehran, Iran

4- Office of School Health, Ministry of Education, Tehran, Iran

5- Office of Adolescent Health, Youth and Schools, Ministry of Health, Treatment and Medical Education, Tehran, Iran

Corresponding Author: Mohsen Jari, Email: mjari14@yahoo.com